

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3323/06
26.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tužene Vojne pošte BB, radi poništaja rešenja Up-2 br. 25-2 od 26.5.2006. godine, u predmetu priznavanja staža osiguranja sa uvećanim trajanjem, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 26.9.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja VP AA, a kojim je odbijen, kao neosnovan, njegov zahtev za priznavanje prava na staž osiguranja sa uvećanim trajanjem 12/14 meseci za period od 07.7.1976. do 16.7.1981. godine i od 01.11.1984. do 29.10.1986. godine.

Tužilac podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa i u tom smislu je naveo da je u periodu za koji traži priznavanje prava na staž osiguranja sa uvećanim trajanjem bio na školovanju i da u vezi sa tim postoje presude Vrhovnog vojnog suda kojima je priznavano pravo na staž osiguranja sa uvećanim trajanjem. Predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja predložio je da sud istu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku na osnovu čl. 38. st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja na osnovu čl. 39. st. 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja nalazeći da je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka, kao i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava. Ovo s toga, što iz spisa predmeta proizilazi da je tužilac zahtevom tražio priznavanje prava na staž osiguranja sa uvećanim trajanjem za svakih 12 meseci - 14 meseci i to za period bliže označen u dispozitivu rešenja prvostepenog organa, a za koje vreme se nalazio na školovanju. Kod ovakvog činjeničnog stanja, a što se ni navodima tužbe ne osporava, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije tuženi organ je osnovano ocenio da se tužiocu ne može priznati pravo na staž osiguranja sa uvećanim trajanjem jer je odredbom člana 266. stav 1. Zakona o Vojsci Jugoslavije ("Službeni list SRJ", br. 43/94... 37/02 i "Službeni list SCG", br. 7/05 i 44/05) izričito propisano da profesionalnom vojniku koji obavlja dužnost na naročito teškim i za zdravlje štetnim poslovima i zadacima, odnosno na poslovima i zadacima na kojima posle navršenja određenih godina života ne može uspešno da obavlja svoju dužnost odnosno delatnost - staž osiguranja računa se sa uvećanim trajanjem. Ovo stoga, imajući u vidu citiranu odredbu navedenog zakona i nespornu činjenicu da se tužilac u navedenom periodu nalazio na školovanju, a ne na dužnosti, obzirom da je članom 61. istog zakona propisano da se profesionalni oficir, odnosno profesionalni podoficir koji se upućuje na školovanje koje traje najmanje jednu školsku godinu razrešava od dužnosti koje mu se priznaje kao vreme provedeno u vojnoj službi, ali ne i sa stažom sa uvećanim trajanjem. Osim toga, iz sadržine citirane odredbe člana 266. stav 1. navedenog zakona ne može se zaključiti da profesionalni vojnik koji se nalazi na školovanju obavlja dužnost na naročito teškim i za zdravlje štetnim poslovima i zadacima, sa kog razloga bi mu jedino mogao biti priznat staž osiguranja sa uvećanim trajanjem.

Cenjani su i pomenuti navodi tužbe da je prema dosadašnjoj sudskoj praksi Vrhovnog vojnog suda licima upućenim na školovanje priznavan staž osiguranja sa uvećanim trajanjem 12/14 meseci, pa je ovaj sud našao da isti nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja. Ovo sa razloga što sudska praksa nije izvor prava pa s toga nema ni obavezujući karakter, jer sud u rešavanju sporova nije vezan izraženim pravnim stavovima, bez obzira što je Vrhovni vojni sud profesionalnom vojniku koji je razrešen od dužnosti zbog upućivanja na školovanje priznavao staž osiguranja sa uvećanim trajanjem 12/14 meseci za jednu godinu.

Sa iznetih razloga, nalezeći da su neosnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) rešio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 26.9.2007. godine, U. 3323/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK